

Tuletõrje Teated

Üleriiklise
Tuletõrjeliidu
väljaanne.

Suitsumasked

kohale jõudnud ja alati saadaval

Tuletõrje Liidu laos

à 25 krooni tükk.

Tagavara filtrid á 3 krooni tükk.

Hüdropuldid

Tule alguses on kõige hõlpsam
tuld kustutada hüdropuldiga.

Tuletõrjed, kandke hoolt et igas külas,
igas talus, igas majas oleks hüdropult.

Tuletõrje Liidu laos on neid igal ajal saada.

Hinnad:

Kr. 35.— kuni kr. 40.—

TULETÕRJE TEATED

Kuukiri.

Toimetus ja talitus Tallinnas, Pikk t. nr. 43.
Tel. 579. Äritunnid k. 1/29 h. — k. 4 p. l.

Aadress igasugustele saadetistele: Tallinna,
Pikk t. 43, Kuukiri „Tuletõrje Teated“.

Tellimishind: aastatellijaile, kes tellimishinna
ette tasuvad 1 kr., teistele 1 kr. 20 senti.

Vastutav toimetaja A. Pirker.

Väljaandja: Üleriikline Tuletõrje Liit.

Kuulutuste hind (krooni).

	1 lhk.	1/2 lhk.	1/4 lhk.	1/8 lhk.
Kaane väliskülg ja teksti keskel	45	23	12	6
Kaane sisekülgedel	37	19	10	5
Teksti järele	30	15	8	4

Hinnaalandus kuulutuse ilmumisel järjest 3—5 korda 5%
6—11 korda 15%, ja 12 korda 25%.

Nr. 11 (70).

NOVEMBER 1930.

8. aastakäik.

Sisu:

Tuleõnnetuste ärahoidmine. — Kas iseseisev ühing või osakond. — Tuletõrjuja kohustused. — Veemuretsemise küsimus tuletõrjes. — Tuletõrjetöö talvel. — Tulekardetav restoraan jne. jne.

Tuleõnnetuste ärahoidmine.

Palju kergem on ärahoida tuleõnnetust, kui lahti puhkenud tuld kustutada— kuid siiski jäätakse tuleõnnetuste ärahoidmine hooletusse. Alles siis, kui õnnetus käes, kahju suur, öeldakse: „oleks ma ometi. . .“

Suured väärtused, seal seas ka ajaloolised, mida asetada ei saa, kaovad igal aastal leekides ja neid varandusi võiksime alalhoida, kui meil ettevaatlikult tulega ümberkäidaks ja kui meil linna ja maaelanikkudele õpetust või juhatus antakse tuleõnnetuste ärahoidmiseks.

Meie riik on noor ja tema varandusline seisukord veel nõrk, seepärast ei või meie lubada igal aastal miljonisi tuhaks muuta. Meie peame oma varandusi hoidma, neid hoolikalt kaitsma tule eest, sest nad moodustavad meie rahva ja riigi varanduse. Kes kaasa aitab meie väärtusi hävinemise eest hoida, teenib isamaad ja tõstab riigi majanduslist olukorda. Sellepärast on hädatarvilik kodanikkudele eeskätt juhatus anda, kuidas tuleõnnetusi ärahoida.

Algame lastega.

Viimaste aastate jooksul on laste läbilõpmata palju tuleõnnetusi sündinud. Sellepärast lugupeetud lastevanemad ja lastekasvatavad, valvake hoolsasti laste mängu üle, hoidke nendest eemale

tuletikud ja õpetage neid tuld kartma, sest palju lapsi on tules oma ettevaatamatuse ja laste hoidjate hooletuse tõttu oma elu kaotanud. Ei suuda tänapäevani unustada kahe väikese lapse saatust, kes oma korteri põlemise puhul, mille nad ahju tulega mängimise juures esile kutsunud, kõrvale tупpa põgenedes, seal lämbusid.

Ühe kolme aastase tüdrukukese riided süttisid pliida ees mängides põlema. Ehmatanult jooksis laps majast välja ema juure hoovi peale. Jooksu läbi suurenes tuli riiete küljes ja laps sai niivõrd raskeid tulehaavu, et kõige hirmsama valuga suri. — Vanemad, hoidke oma lapsi. Kus majas väikseid lapsi olemas, hoidke tuletikud peidetult ja neis kohtades, kuhu lapsed ligi ei pääse. Laste taskud tulevad sagedasti läbivaadata ja sealt eemaldada tuletikud, sest lapsed tahavad liig heameelega tulega mängida. Neile tuleõnnetuste ärahoidmise tähtsust seletada ei ole võimalik, sest nemad ei suuda sellest arusaada. Siin võib ainult kõva järelvalve puuduvat arusaamist asetada.

Väljaspool kodu teenistuses käivad vanemad, kes ise oma laste järele vaadata ei saa, saatke oma lapsi lastekodusse.

Igale koolile peaks kohuseks teha, et alamates klassides vähemalt kaks korda aastas ja ülemates klassides vähemalt üks kord aastas saaks näitlik õpetus peetud aine üle „Ole ettevaatlik tulega“. Sel juhul tuleb ka lastele õpetada, mil viisil nad kõige rutem tuletõrjet kohale kutsuda võivad. Igas koolis, linnas ja maal, peab ülespanema eeskojas tuletõrje alarmi või häire korra ja selle tarvitamise kord tuleb lastele äraseletada, nii et see laste ihusse ja verre üle läheks, nad peavad arusaama, et rutuline abi hädatarvilik on.

Lähme edasi maja ja õue juure. Siin võib hea tahtmisega palju tuleõnnetuste ärahoidmiseks teha, kahjuks on aga paljud majaomanikud ja majade valitsejad seks liig ükskõiksed ja hooletud. Siin peaks appitulema sunduslik tulevalve, see võiks väga palju kaasa aidata tuleõnnetuste ärahoidmiseks. Tulevalve peaks igal pool nõutud ja ja läbiviidud saama. Tulevalve komisjon peaks iga maja ümbrust ülevaatama, kas mitte hoonete läheduses tulekardetavaid asju ei ole või tulekardetavaid toiminguid ei sünni. Siis tuleb järelevaadata hoonete eneste seisukord ja valgustus. Teiseks peab maja sise- ja välisühenduste tähelepanema. Kõigi tulesisseadete ja nendega ühenduses olevate hoone osade peale tuleb erilist tähelepanu pöörata näit, ahjude, pliitade, keskkütte, küpsetamisahjude, suitsutorude, korstnate, kuivatusruumide, gaasi ja elektrijuhede, elektrinuppude jne peale.

Edasi peaks iga omanik elumajade ja ruumide välja ja sissekäike kui ka treppe järgi vaatama, kas need on ka küllalt kindlad ja kas maja sisemuses tulekindlaid ja tuldtakistavaid üksikute ruumide lahutajaid on, kas olemasolevad lahutamisseinad, kaitsemüürid, korstnad jne, alati küllalt korras hoitakse.

Kõige pealt peab alati selle järel vaatama, et kõik tulekohad on korras hoitud ja korstnaid sageli puhastatakse. Korstnate ümbritsemisest heina ja õlega peab tingimata loobuma.

Ka peab tulevalve komisjon igakord oma tähelepanu korstnate ja puhastamisuste olukorra peale pöörama.

Pragudega korstnad, hõredad puhastusüksed mõjuvad kergesti selleks, et

pööningul, harilikult korstna kõige lähemas ümbruses olev kolu põlema hakkab.

Peaaegu üks viiendik kõigist tulekahjustest sünnib vigaste korstnate ja tuleasemete läbi.

Erilist tähelepanu tuleb igas majas elektri sisseadetele pöörata. Omanik kaitseb ennast mittekorraliku sisseadete läbi tekkivate kahjude eest nii kõige paremini, kui ta oma elektri sisseadete aeg ajalt asjatundjate poolt laseb läbi vaadata.

Nüüd läheme maja elanikkude eneste juure. „Ettevaatust ümberkäimises tule ja lampidega.“ Petroleumi lampe tohib ainult päeval täita, mitte kunagi aga lahtise tule juures. Põlevaid petroleumi lampe tohivad kanda ainult teadlikud isikud, mitte kunagi aga lapsed, joobnud isikud või langedõbised. Isikut, kes põlevat lampi kannab ei tohi kunagi narritada ehk ehmatada. Püüdke sarnastesse kohtadesse kuhu lapsed ligi pääsevad, mitte jalaga lampe asetada ehk kusagile laudlinale kust väiksed lapsed või kassid ja koerad neid alla tõmmata võivad.

Mõttele selle peale, et ei tohi voodis kunagi suitsetada ega lugeda, kui sul voodi juures põlev lamp või küünal. Kui sageli jäävad inimesed lugemise ja suitsetamise juures magama, paberross langeb suust, voodi hakkab põlema ehk lamp ja küünal tõugatakse ümber ja sünnib suur õnnetus.

Lahtise tulega ei tohi kunagi ruumi astuda, milles leiduvad kergesti süttivad ehk koguni plahvatavad ained.

Küünidesse ja tallidesse tohib ainult kinnise laternaga astuda. Hõõguvat turvast ja süsi ei tohi kunagi lahtise labida peal ühest ahjust teise kanda ehk üle hoovi viia. Niisama vähe tohib sooja tuhka prügikasti viia, sest selle läbi on juba väga tihti tuleõnnetusi sündinud.

Kunagi ei tohi visata veel hõõguvat ehk koguni põlevat tuletikku paberikorvi ehk mujale põlevat materjali sisaldavasse kasti.

Põlevad sigarid ja paberrossid peab alati nii ära panema, et nad kunagi tasakaalu ei kaota ega edasi ei veere ja nii tulekahju sünnitada võivad.

Jõulupühadel peab selle eest hoolitsema, et jõulukuuske ei seataks ülesse kardinatega ja eesriiete läheduses, sest liig ruttu võib sarnaselt õnnetus juhtuda.

Niisamuti nagu majas ja hoovis, niisamuti sa ka igasugust tuld metsas ja aasal ärahooldma. Kes metsas jalutab ärgu visaku kunagi veel hõõguvat ehk isegi põlevat tuletikku ära. Tuletegemisel metsas tuleb ettevaatlik olla ja alles siis tule juurest lahkuda, kui viimane säde kustunud on ehk mullaga loopimise ja kõvaks tallamise läbi täiesti lämmatatud.

Kui nüüd kõik, mis inimese võimuses seisab tuleõnnetuste ärahoidmiseks tehtud ja siiski tuli lahti puhkeb, siis on igaühe kohus selle rutulise kustutamise eest hoolitseda. Kiire abi on siin kõige parem abi.

Mida väiksemana tuletorje tule ees leiab, seda rutemini saab ta seda kustutada. Selle pärast kuulub ka tuleõnnetuste ärahoidmise hulka linnas ja maal rutulise tulekustutamise eest hoolitsemine. Häire sisseseade peab kiirelt ja kindlalt töötama, kustutusvesi peab kergelt ja hästi kättesaadav olema.

Iga kodaniku kohus on töötada tuleõnnetuste ärahoidmiseks, iseäranis aga need kes valitud kodanikkude julgeoleku eest hooltkandma. Kuid kahjuks,

tehadse selles sihis meil veel liig vähe. Riigi- ja omavalitsused peaksid kodanikkudele eeskujuks olema ja seal, kus kodanikud hooletumad nende tähelepanu tulehädahoole pöörama ja kui tarvis, siis sunduslikult.

Ka tuletorjed on selles sihis vähe töötanud, nad on rohkem tähelepanu pööranud tulekustutamise peale ja tuleõnnetuste ärahoidmise teisele kohale asetanud. Iga tuletorje peaks meeles pidama, et tuleõnnetust on kergem ärahooldada kui tuld kustutada, nagu selle artikli alguses öeldud. Seks tuleb selgitustööd teha oma tegevuse piirkonnas, mitte ainult tuletorje päeval või tulekaitse nädalal, vaid vahetpidamata igal ajal, ja iseäranis kui ta tähele paneb, et kodanikud tulega harjunud kombe järel hooletumalt ümberkäivad. Seda kohustab tegema tuletorje põhikirja esimene § ja seda tuleb teha, arvesse võttes, et 80% kõikidest tulekahjudest on tekkinud tulega hooletumalt ümberkäimise tõttu.

Pidagu igaüks seda meeles, et kergem on tuleõnnetust ärahooldada kui tulekahju likvideerida. A. P.

Kas iseseisev ühing või osakond.

Ajalehed töid sõnumi, et Raplas, Valtu asunduses kavatseti asutada tuletorje ühing. Mehed olid omale muretsenud tuletorje pritsid, tegid eeltöid oma ühingu asutamiseks ja pöörasid Rapla valla volikogu poole palvega, et volikogu tuletorje asutamiseks oma nõusoleku annaks. Volikogu otsustas asja eitavalt s. o. volikogu ei annud oma nõusolekut tuletorje ühingu asutamiseks.

Meil ei ole teada Rapla valla volikogu põhjendusi, miks nad sarnase otsuse tegid. Valtu asundus on Rapla alevikust, kus asub Rapla tuletorje ühing, umbes 5—6 kilomeetrit eemal ja meie arvates ei võiks olla mingit põhjust keelata Valtu meestele asutada oma tuletorje ühingu. Kui Valtus on olemas Rapla tuletorje ühingu osakond või pritsi jaoskond, ka siis ei maksaks keelata neil iseseisvaks ühinguks muutmast. Uue ühingu asutamise vastu võiks ainult siis olla, kui see endise ühingu külje alla asuks ja asjata võist-

luseks asutataks, jõudude killustamiseks. Kuid 5—6 kilomeetrit eemal asuvasse asundusse keelata tuletorje ühingu asutamist, on täiesti arusaamatu. Meie tuletorje korraldus pole veel sugugi nii arenenud, et enam uusi tuletorje ühinguid vaja poleks. Igas suuremas asunduses ja külas, kus rohkem elumaju ja hooneid lähestikku, peaks olema oma tuletorje ühing. Mida lähemal tulekahju kohast asub tuletorje prits, seda kiiremini jõuab tuletorje kohale ja saab tuld kustutada juba alguses. Meil on palju valdu, kus mitu tuletorje ühingu. Virumaal on valdu kus 4—5 ühingu ja kõik töötavad hoollega. Samuti on mitmes kohas endised ühingu osakonnad hiljem ümber muudetud iseseisvateks ühinguks ja katki pole midagi. Piimaühingute koondamine on tarvilik, kuid mitte tuletorje ühingu koondamine. Mida rohkem tuletorje ühinguid, seda parem. Ei maksa takistusi teha, kui inimesed tahavad vabatahtlikult tööd teha oma ja ligemiste vara ning elu kaitseks.

Tuletõrjuja kohustused.

Kuidas tuletõrjuja peab end ülal pidama.

Kaasvõitleja! Sa oled tuletõrjuja, Eesti tuletõrjuja, kes vabatahtlikult võtnud oma peale kohustuse kaitsta oma ligemiste vara ja elu, neile appi minna õnnetuse juhtumisel. Tuletõrjuja lipukirjaks on: „Jumalale auks, ligemisele abiks,“ ja „Üks kõigi eest, kõik ühe eest.“ Oma kõrget ülesannet täidada sa ligemise armastusest, ilma mingi tasuta ainult et kaasa aidata üldsuse — rahva ja riigi heale käekäigule ja julgeolekule. Tuletõrje on tähtis tegur riigi- ja rahva elus ja väärib üldist lugupidamist.

Kõik see paneb iga üksiku tuletõrjuja peale kohustuse end ka nii ülal pidada, et lugupidamine tuletõrje vastu kuidagi ei väheneks, vaid ainult tõuseks ja kasvaks. Iga tuletõrjuja kohus on hoolikanda enda, oma ühingu ja kogu tuletõrje pere au ja lugupidamise eest.

Sa kannad pidulikkudel juhtumistel, paraadidel jne. kui ka töö juures mundrit, ning eraldud sellega üldisest rahva hulgast. Kui mundri kandja pead sa end teisiti ülalpidama, kui harilik kodanik. Sa pead alati meelespidama, et oled tuletõrjuja, kes allub kindla korra, distsipliini alla ja et sinu ülalpidamise järele otsustatakse sinu ühingu ja kogu tuletõrje üle.

Hoia oma mundrit korras, see olgu puhas ja laitmatu, kui lähed sellega välja.

Tuletõrjuja peab kindlasti kinni pidama distsipliinist ja korrast. Ainult kindla ja valju korra abil saab tuletõrje täita oma rasket ülesannet. Sellepärast allu vastuvaidlematult oma ülemate ja juhtide korraldustele. Iga käsk tuleb viibimata, korralikult ja täpselt täita, ei mingisugust vastu rääkimist ega nuresemist teenistuse ajal. Kui sul on midagi ettekanda, siis tee seda peale teenistust, ehk omavahelisel koosolekul, viisakalt ja arusaadavalt. Pea alati meeles, et ka sinu ülemad ja juhid nõuavad ainult seda mis tarvilik ja kasulik tuletõrje heaks.

Täida hoolega sulle antud ülesanded, alati meelespidades kindlat kohusetäitmist, püüa võita oma juhtide tähelepanu ja rahulolemist. Püüa edasi omas ametis tuletõrje alal. Kui ei lähe täide su

soovid, siis ära pahanda, kõik ei saa ega või olla juhid ega ülemad.

Too oma ühinguale uusi liikmeid juure, mida tugevam ühingu pere, mida paremini meeskond harjutatud, mida kindlam kord, seda kergem on täita oma ülesandeid.

Ära tule kunagi joobnud olekus teenistusesse, samuti ole korralik pidulikkudel koosviibimistel. Ei või mingi asi halvemat muljet avaldada, kui üks lallutav ja tuikuv mundrimees.

Ole hea ja truu kaasvõitleja oma seltsimeeste vastu, nii hästi teenistuses kui ka väljaspool seda, toeta oma nõrgemaid kaasvõitlejaid. On keegi kaasvõitlejatest liig palju napsi võtnud, siis ära jäta teda maha, võta ta oma kaitse alla ja püüa hoiduda kõige selle eest, mis võiks kahju teha sulle ja sinu ühinguale.

Talita alati kohusetruult, kuid mitte hulljulgelt, oma elu pane ainult siis kaalule kui on vaja päästa mõnd inimest.

Ära suitseta teenistuses olles, rongikäigus, ehk ka pealtvaatajana, olles koosolekul või harjutustel. Ära anna halba eeskujut, vaid näita, et sinu ühingu valitseb kord ja hea kasvatus.

Kui sa koosoleku ajal, ehk muul ajal kohtad oma kaasvõitlejat mundrimeest, siis tervita teda nagu kord nõuab, sellega näitad üldsusele, et olete kaasvõitlejad ja et sinu ühingu maksab viisakus ja kord. Kui teenistuse järele vanem tuletõrjuja nooremat ennem tervitab, siis mõjub see ainult kasvatavalt.

Ära tee end kunagi naeruvääriliseks. Kui kannad mundrit, ära võta siis kaasa keppi ega vihmavarju.

Kui sul on au olla ühe tuletõrje juht, (esimees, peamees ehk muu ülem) siis ära unusta kunagi, et sinu väljapaistev koht tuletõrjes sulle erilised kohustused peale paneb.

Ole kohusetäitmises oma tuletõrjele eeskujuks. Mõtle selle peale, et kaasvõitlejad on sind eriti usaldanud ja et see sinust oleneb, kuidas sinu tuletõrje üle otsustatakse.

Ära unusta end kunagi, ka väljaspool teenistust: mida rohkem lugupidamist ja tähelepanu sa leiad oma ümb-

ruses, seda kergem on sul võita lugupidamist ja toetust ka oma ühingu.

Sammu alati rahulikult ja mõõdukalt oma komando ees, ole rahulik ja julge ka tulekahju juures. Juhi kindlusetus ja rahutus hakkab külge ka meeskonnale. Korda ehk muuda oma käsku ainult äärmise häda sunnil, kui see teisiti ei lähe

Pea oma tuletõrje meeskonna kasvatuses eest kõva hoolet ja mõju oma ülesastumisega nende peale eeskujul andes.

Muretse selle eest, et sinu abilised ja võimalikult paljud meeskonnast teaksid, kus asuvad hüdrandid, kaevud ja teised veevõtmise kohad. Mida rohkem teatakse, seda hõlpsam on võidelda tule vastu.

Ära luba kedagit teha seda, mis teeks tuletõrjele häbi. Hoolitse selle eest, et su meeskond hoiaks kõrgel oma ühingu au.

Kasvata ja õpeta oma meeskonda, et nad oskaks ümberkäia oma tuletõrje riistadega.

Väljaspool teenistust ole kui hea seltsimees ja sõber, seda rohkem võid lugupidamist ja tähelepanu, oma meeskonna ja rahva hulgas.

Kasvata omale tublisid abilisid, lase neid enda ülevaatusel võtta oma peale ka üldjuhtimist. Sa võid haigeks jääda

ehk muul põhjusel takistatud olla ja siis võib sinu abiline sinu kohused täita.

Tee õppused ja koosolekud oma meeskonnale huvitavaks. Peale harjutusi korralda ka tulekustutuse proove ja võimalikult mitmes kohas oma ümbruses, et tuletõrjujad tundma õpiks ehituste ja hoonete ümbrust. Proovi järele voolikud, ja hoolitse selle eest, et oleks vett saada. Vee muretsemine on tulekustutamise juures tähtsam asi. Pea oma meeskonnale tuletõrje tehniliste küsimuste, samuti ka muude küsimuste üle läbirääkimisi, ehk kutsu selleks teile kogenenud kaasvõitlejaid. Loe neile ette artikleid „Tuletõrje Teatedest“ soovita et nad telliks ja loeks „Tuletõrje Teateid.“

Hoia eemale tuletõrjest igasugune poliitika. Sellega ei ole tuletõrjel midagi tegemist. See võib ainult rikkuda tuletõrje tervet vaimu ja kindlaid põhimõtteid. Tuletõrje peab alati ja ikka olema erapooletu, ainult siis võib ta täita oma kõrget ülesannet.

Sinu mureks olgu ka hoolet kanda, et kasvaks tuletõrjujatele järeltulijaid. Kui vähegi võimalik, asuta tuletõrje juure noorte jaoskond. Kõige parem ja otsustabekohasem on kanda rahva hulka tuletõrje põhimõtteid ja aateid just noorsoo kaudu. Kasvata nendest tulevasti tublisid tuletõrjujaid.

Pea alati kalliks tuletõrje lipukirja: „Üks kõikide eest, kõik ühe eest.“

Uued tuletõrje ühingud.

Järgmised uued tuletõrje ühingud on asutatud, registreeritud ning oma tegevust alanud:

1. Saapaküla vabatahtlik tuletõrje ühing, juhatuse asukoht Pärnumaal, Vana-Kariste vallas.

2. Kamali vabatahtlik tuletõrje ühing, juhatuse asukoht Pärnumaal, Vana-Kariste vallas.

3. Uusna vabatahtlik tuletõrje ühing, juhatuse asukoht, Uusna vallas, Viljandimaal.

4. Kaagjärve vabatahtlik tuletõrje ühing, juhatuse asukoht Kaagjärve vallas, Valgamaal.

5. Väana vabatahtlik tuletõrje ühing, juhatuse asukoht, Väanas, Harjumaal.

6. Lesgi vabatahtlik tuletõrje ühing, juhatuse asukoht Satserinna vallas, Petserimaal.

7. Urvaste vabatahtlik tuletõrje ühing, juhatuse asukoht, Urvastes, Võrumaal.

Veemuretsemise küsimus tuletõrjes.

Kui lugeda tuletõrje ühingute aruannetest vastust küsimuse peale: Misugused puudused on avalikuks tulnud praktilise tegevuse juures, siis märgivad suuremal osal juhtumistel tuletõrjed: Veepuudus. Mõnigi kord oleks tulest saadud jagu, kuid takistust tegi veepuudus. Veepuuduse peale ei juhi tähelepanu mitte ainult maa-ühingud, vaid sedasama ütlevad ka linna tuletõrjed, kus puudub veevärk. Kuigi uuemal ajal on tarvitusele võetud vahukustutajad ja keemilised kustutajad, kuid neid ei saa igas kohas tarvitada ja ei ole ka neid veel igal pool. Kui abi kiirelt kohale jõuab, siis saab tuld ämbri täie veega kustutada, hilineb aga abi, siis on veemuretsemine väga tähtis küsimus. Tulekustutamise juures jääb tähtsaks abinõuks ikkagi vesi ja vesi on ainsam kindel vahend millega kustub tuli.

Kuna veel tulekustutamise juures on mõõduandev tähtsus, siis tuleb tuletõrjedel veemuretsemise küsimuse peale suuremat tähelepanu pöörata.

Tuleb hoolitseda, et vett oleks alati saada. Linnades, kus on veevärk, on see küsimus enam vähem lahendatud, tarvis ainult valvata, et hüdrandid oleksid korras. Samuti ka neis kohtades, mis asuvad järvede ehk jõgede ääres. Seal vaja muretseda ainult tarvilik arv voolikuid, et vett saaks anda järve ehk jõe kaldalt kaugemale.

Kus aga pole veevärki, järve ega jõge, seal tuleb hoolitseda kunstlike veekogude eest. Alevikkudes ja taludes on küll kaevud, kuid prits võib kaevu tühjaks tõmmata mõne minutiga. Kaevudega on veel see häda, et põua ajal need jäävad sageli kuivaks. Sellepärast oleks tarvilik ehitada tuletõrje veetiikisid, mis oleksid tsement seintega ja põhjaga ning pealt kaetud, siis ei auraks vesi ära ja kui kate on kindel ei külmaks ka talvisel ajal. Tiikidesse koguks vesi suure vee ehk saju ajal. Juure-

pääsu teed tiikidele peaks võimaldama kiiret juuresõitu.

Teiseks peaks kõik veevõtmise kohad ja veekogud tuletõrjele teada olema. Tuletõrje kohus olgu juba aegsasti kogu oma tegevuse piirkond läbi uurida, nii et õnnetuse korral on tuletõrjel teada veevõtmise kohad ja veeolud üldse, siis on tuletõrje töö hõlpsam ja tagajärjerikkam.

Linnades hoolitsevad tuletõrjeühingud viimasel ajal hoolega vee muretsemise küsimuse eest. Nii on Haapsalu tuletõrje ühingul kavatsus muretseda auto veepaagiga. Kuresaare ühing tahab hoolitseda, et oleks rohkem vee kaevusid.

Rakveres on ehitatud 6 maaalust veekogu ja kavatsetakse muretseda juure veel üks veeauto.

Tapa tuletõrje ühing kavatses osta veepaagi jaoks auto ning muretseda juure voolikuid.

Valga tuletõrje ühing on ostnud 3 tonnilise veoauto aluse, mille peale ehitatakse 2 veepaaki.

Viljandi tuletõrje muretses omale veoauto veepaagiga.

Paljudes linnades on juba niisugused veeautod olemas. Sarnane „lõõkauto“, kus on mootorprits ja teatud hulk vett kaasas, on tule alguses võrdlemata kasulik kustutus abinõu. Esiteks ta jõuab kiiresti kohale ja võib ajaviimatalt kohe tööle hakata, ja teiseks tal on vesi omast käest võtta. Niisuguste lõõkautode teeneks võib lugeda seda, et linnades suurem osa tulekahjusid kustutatakse juba alguses.

Niisugused autod oleksid soovitatavad ja tarvilikud ka maal ja küllap nad muretsetakse ka lähemal ajal, nagu mitmel pool juba kavatsetakse.

Veemuretsemise küsimuse üle peetagu igas tuletõrje ühingu tõsiselt aru. Kui on küllaldaselt vett käepärast, siis on ka võimalik kustutada iga tuld.

Uued Tuletõrje Liidu liikmed.

Liidu juhatuse koosolekul. 16. okt. s.a. võeti Liidu liikmeteks vastu järgmised tuletõrje ühingud:

1. Valguta vabatahtlik tuletõrje ühing, Tartumaal.

2. Holstre vabatahtlik tuletõrje ühing, Viljandimaal.

3. Loosi vabatahtlik tuletõrje ühing, Võrumaal.

4. Sutlepa vabatahtlik tuletõrje ühing, Läänemaal.

Tuletõrje töö talvel.

Käes on jälle sügav sügise ja varsti saabuvad külmad talve ajad. Tuletõrje-töö on sarnane, millel ei tule kunagi vahet. Tuli võib lahti puhkeda igal ajal, olgu suvel, sügisel, talvel ehk kevadel, tuletõrje peab olema alati valmis. Kuigi suvel ilusatel ilmadel on parem ja meeldivam teha harjutusi ja tulekustutuse proove vabas looduses, siis ei tohiks neid jätta tegemata ka talvel, kuid külmal ajal jäetagu ainult veeandmine ära, kuna külmal ajal raske on voolikuid kuivatada. Kuid sügisel ja talvel on veel palju muid töid, mida võimalik teha soojas ruumis ja mis on tarvilik teha.

Nii tuleks järelevaadata hoolega pritsid, et nad korralikult töötaks ja kui on mõni viga siis see viibimata parandada. Pritsid tulevad kuivaks teha, siis nad ei külma kinni. Mootorpritsid tuleks tingimata hoida köetavas ruumis.

Voolikud tulevad põhjalikult järele-vaadata, parandada, kui tarvis ja hoolega keskelt kokkupanna.

Redelid järelevaadata, pinnad kõrvaldada ja redeli puud kergelt õliga ülemäärada.

Tõrvikud, lambid ja laternad tulevad korda seada Pimedal aegadel on neid asju palju rohkem vaja, kui suvel.

Kirve terad tulevad teritada, kangid ja labidad kergelt õlitada.

Ühesõnaga, tuleb hoolitseda, et kõik tuletõrje riistad ja abinõud oleksid korras ja töötamiseks kõlblikud.

Samuti tuleb vaadata järele pritsi kuuride ukсед ja aknad, et need kindlad oleksid ja et katus vihma ega lund ei laseks läbi. Kus vaja, seal viibimata parandada. Pritsi kuuride uste esised lume hangedest puhastada.

Talvisel ajal on iseäranis maa tuletõrjumatel rohkem aega ja siis on kohane aeg korraldada kehalisi harjutusi. Ruume leitakse selleks ikka kusagil kooli ehk vallamaja saalis ehk kusagil suuremas talu toas. Paljudel tuletõrje-ühingutel on oma seltsimajad, kus ruumikad saalid. Kehalised harjutused ja võimlemine on tuletõrjumatel väga tarvilised ja tähtsad, ning terviseks on nad igale mehele.

Kuna talvel rohkem aega, siis on võimalik kordaseadida ka ühingute sisemist asjaajmist ja arvepidamist. Seatagu korda kassa- ja muud raama-

tud, siis on hõlbus kokku seadida aasta-aruannet. Iga tuletõrje ühing on kohustatud saatma oma aastaaruande Tuletõrje Liidule ja politseile kuid kahjuks peab ütleva, et paljud ühingud aruande saatmisega on õige loiid. Praegu, novembri kuus, on veel paljudel ühingutel 1929. aruanded saatmata Tuletõrje Liidule. Nüüd on aega, sellepärast saatke viibimata aruanded ära. Tuletõrje Liidust võite saada trükitud aruande lehti, mille täitmine ei tee raskusi. Iga tuletõrje ühingu esimehe kohus on valvata, et aruanne oleks aegsasti saadetud.

Samuti tuleb järelevaadata kas Liidu liikmemaks on tasutud, „Tuletõrje Teated“ tellimise raha õiendatud? Käesolev aasta jõuab lõpule, seega tuleb kätte tellimise uuendamise aeg. Nagu juba varemalt olime kirjutanud, on tuletõrje ühingud, Liidu liikmed, kohustatud tellima oma häälekandjat „Tuletõrje Teated“ vähemalt kolm eksemplari. Miks just vähemalt kolm? Üks eksemplar läheks ühingu esimehele, üks komando peamehele ja üks jääks ühingu kanseleisse ja aasta lõpul kokku köidetult ühingu raamatukogusse. „Tuletõrje Teatedes“ ilmuvad Liidu ametlikud teadaanded ja otsused, aruanded jne. neid peavad tingimata teadma ühingu juhtivad jõud. Kuid soovitatav oleks et „Tuletõrje Teateid“ loeks iga tuletõrjuja, vähemalt peaks see käima igale jaoskonnale. Talvisel ajal on kohane aeg võtta vastu tellimisi ühingu liikmetelt, seda võtku oma peale ühingu kirjatoimetaja, kassapidaja, ehk keegi teine, kellel selleks aega ja huvi. Tellimised saadetagu aegsasti ära ja kirjutatagu täpne aadress. Kui tellimised õigel ajal saadetud ja ülesantud täpne aadress, siis ei tule lehe saatmisel vahet ja lehed tulevad korralikult kätte. Samuti on talvisel ajal, kõige kohasem aeg, korraldada kõne ja läbi-rääkimise õhtuid — tuletõrje teadmiste omandamiseks ja levitamiseks. Kursustele sõidab õpetust andma tuletõrje instruktor.

Tuletõrje töö ei ole kunagi vaheaega, ja nagu näeme on talvel küllalt tööd ja tegemist, et olla alati valmis. Sellepärast soovime kõigile tuletõrjujatele talvisteks töödeks palju jõudu ja head kordaminekut.

Martin Eikermann

Reedel, 14. novembril, lahkus siit ilmast 65. aasta vanuses kauaegne lugupeetud tuletõrje tegelane, Narva-Peetri vabatahtliku tuletõrje esimees Martin Eikermann. Kadunu oli peale tuletõrje ühingu tegev veel mitmes teises seltskondlikes tegevuses.

Kogu tuletõrje pere mäletab vaikselt leinas oma lahkunut kaasvõitlejat.

Kilingi-Nõmme vabatahtlik tuletõrje ühing.

Pühapäeval 19. okt. pühitses ühing oma 36. a. hällipäeva missugune kujunes tuletõrjele suuremaks jõukatsumise päevaks. Varahommikul tunnil, kus kõik puhkasid virgutades unest ülesse, tuletõrjet ootamatu politsei poolt korraldatud häire. Häire käsk anti üle peamehele kell 6.27, hom. kes viivitamata selle edasi andis. Häire kestis kell 6.37—7.02 ja kohale ilmus meeskonnast umbes 80%. Häire korral töötasid kõik signaalid rahuloldavalt, meeskonna kogumine sündis kiirelt ja tegevusse astumine sündis teadlikult.

Olgugi, et häire päeva kavas polnud ettenähtud ei mõjunud see sugugi takistavalt aastapäeva eeloleva kava teostamiseks. Paraadist ja sellele järgnevalt manöövrist võeti osa veelgi suu-

rema arvuliselt ja toimiti korrapäraselt ja asjalikult. Manöövri järgnes jaoskondade vahelised võistlused veeandmise kiiruses.

Meeskonna paraadi, manöövrit ja võistlusi jälgis suurem rahvakogu, tundes kaasa elavalt tuletõrjele, iseäranis suurt huvi pakkusid jaoskondade vahelised võistlused.

Võistlustele järgnes seltsi saalis ühine koosviibimine, millest võttis osa seltsi pere ühes külaliste ja seltside esindajatega. Koosviibimisel võeti elavalt sõna, arutati möödunud aasta tegevust ja tehti kavasad tegevuse jätkamiseks.

Õhtune pidu oma lõburikka näidendiga kroonis päevakava ja meeltlähutava jalakeerutusega lõpetati aastapäev. Saardelane.

Hoosusmärkide saajad.

Liidu juhatuse koosolekul, 16. oktoobril s. a. otsustati annetada järgmistele tuletõrjajatele hoosusmärgid.

Aravete v. t. ü. Kuldmedal: Artur Lindemann, Hans Peetov. Hõbemedal: Jaan Reinok, Robert Suukmann, Joh. Marks, Gustav Peetov, Jaan Vähter.

Nina v. t. ü. II. järgu rist: Semen Frolov, Kuldmedal: Ivan Koslov, Konstantin Borodkin.

Valguta v. t. ü. Kuldmedal: August Riisenberg, Ernst Pallo, Aug. Märtsen.

Mustvee v. t. ü. II. järgu rist: Johan Lubja, Ivan Tibo, III. järgu rist: Ni-

kolai Jungholz. Kuldmedal: Mihkel Mänd. Hõbemedal: Valter Lubja, Rudolf Nõmme.

Toetust tuletõrje ühingutele.

Haridus Liit otsustas määrata maa näitelavade korraldamiseks toetust muuseumis järgmistele tuletõrje ühingutele: Keila, Rehtna, Olustvere-Tääksi ja Kärstna tuletõrje ühingutele.

Haridusministeeriumi korraldusel antakse toetus ühingutele välja ainult siis, kui ühing omalt poolt vähemalt sama suure summa juure paneb. Toetus antakse välja natuuras (s. o. näitelava varustuses).

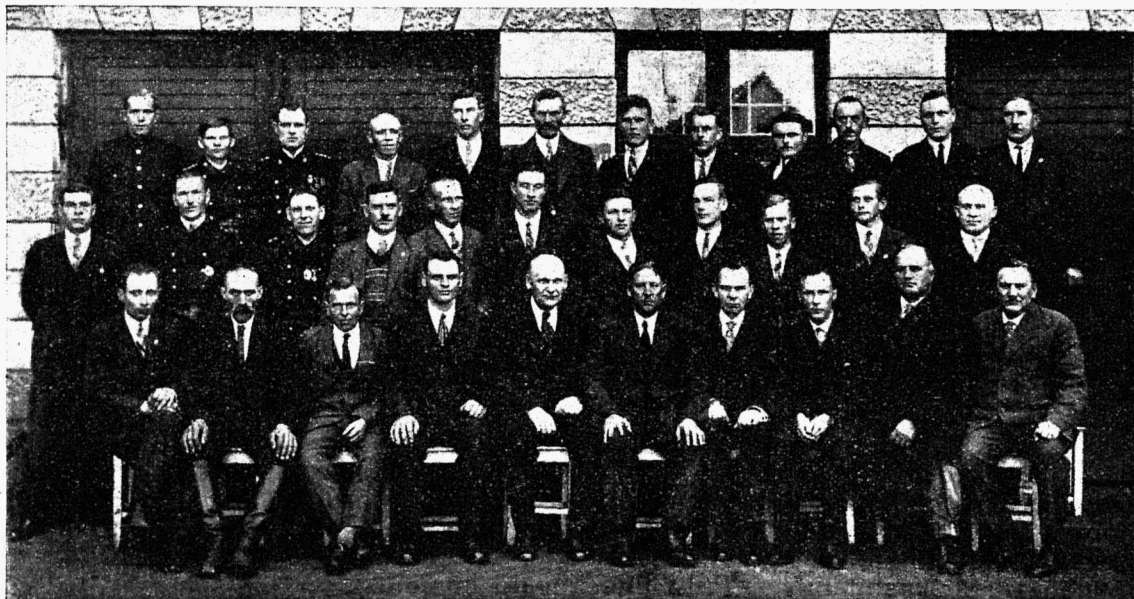
Tuletõrje kursus 27. ja 28. septembril 1930 a. Pärnus.

Riigikogu poolt maksmapandud tuletõrje seaduse tõukel asutati Pärnumaal viimasel ajal mitu uut tuletõrje ühingu. Et neil ühinguil nooruse tõttu veel ühes kui teises asjus tööks ja tegetsemiseks võimaldada näpunäiteid ja maaühingutega lähemat sidet luua, korraldas Pärnu vabatahtlik tuletõrje ühing 27. ja 28. septembril s. a. Pärnus kahepäevalise tuletõrje kursuse. Kutsed kursusest osavõtmiseks saadeti kõigile

Sama lektor andis juhatust ka esimese arstiabi andmises tulikahjul.

Peamees Lorenz ja adjutant Tuge-tam andsid vastavate tabelite kaasabil seletust tulikahjustest, nende tekkimise põhjustest, tuletõrje taktikast ja töö korraldamisest tulekustutamisel, tulekahjude mitmesugustest liikidest, vee-muretsemisest ja lõpuks vahikordadest.

Järgmisel päeval 28. septembril leidsid aset kursuse kava kohaselt prakti-

Pärnu tuletõrje kursusest osavõtjad.

Pärnumaal asuvatele tuletõrje ühingu-tele. Kursusest osavõtjaid registreeriti 31 isikut, paarikümne ühingu poolt. Kursuse kava kohaselt olid esimesel päeval loengud ja teisel päeval prakti-lised tööd ja harjutused.

Kursuse avas, 27. septembril pritsi-majas, Pärnu tuletõrje esimees A. Soosaar, tervitades kokkutulnuid. Järgnevalt omas ettekandes selgitas A. Soosaar tuletõrje esimest korraldust, tuletõrje ülesandeid ja distsipliini tarvidust, avaldades head meelt asjaolu üle, et kursuste korraldamisega maa ja linn üksteisele käe sirutanud, ning maa ja linna tuletõrje püüetes olgu ka edaspidi üksmeel ja ühine rinne.

Varahoidja Sirvinski käsitas tule-tõrje riistadega ümberkäimist, pritside korrashoidu ja tarvitamist nii suvel kui talvel, voolikute kasutamist tulekahjul ja nende kuivatamist, voolikute paran-damist, mida tegelikult näidati.

sed harjutused riistadega, millest vastav õpperühm Pärnu tuletõrjest osavõttis.

Näidati praktilisi harjutusi pritsiga ja voolikutega, selgitati pritsidega töö-tamisel tekkida võivaid rikkeid ja nende kõrvaldamist, anti juhatust ronijate riis-tade kasutamises.

Kursus lõppes 28. septembril Pärnu tuletõrje paraadi ja manöövriga. Ma-nöövriil korraldati veeandmine kõigist Pärnu tuletõrjel kasutada olevatest prit-sidest, alates hüdropuldist kuni hiljuti soetatud tank-autopritsiga.

Samal päeval, õhtupoolikul „Endla“ teatrimajas Pärnu tuletõrje kursusest osavõtjate ja palutud külaliste ühisel koosviibimisel, tervitas Pärnu tuletõrje lugupeetud auliige ja Liidu abiesimees C. Stockmar omas südamlikus kõnes koosviibijaid ja kursuslasi Liidu poolt. Peetud kõnedes avaldati ühist soovi, et sarnased kursused ka edaspidi aset leiaks.

Tuletõrje õppus ja manööver Pukas.

19. oktoobril s. a. korraldasid Pukas ühist õppust ja manöövrit tuletõrje instruktori juhatusel: Puka vabatahtlik tuletõrje, Puka raudtee jaama tuletõrje, Aakre, Kuigatsi ja Priipalu vabatahtlikud tuletõrjed, kes seks ühes pritsi-

1/2 km. kaugusel pritsimajast mitmesugustel teedel ja antud signaali järel jõudsid nad imekiirelt kohale, kus nad kohaliku tuletõrje üldjuhataja hra Rosenbergi korraldusel tööle hakkasid. Manööver õnnestus hästi.

Puka tuletõrje kursusest osavõtjad.

dega ja veeamidega kokku sõitnud olid. Instruktor korraldas esiti kooliõppuse tuletõrje abinõudega, peale seda veeandmise kiiruse peale ja siis üldmanöövri tulekustutamises Puka tuletõrje maja juures. Enne manöövrit võtsid kõik tuletõrjed oma seisukohad

Peale manöövrit andis instruktor juhatus tuletõrje taktika ja distsipliini kohta ja neile järgnevatel läbirääkimistel seletati mitmeid tuletõrjesse puutuvaid küsimusi.

Koosolek oli asjalik.

Kilingi-Nõmme tuletõrje.

Kilingi-Nõmme tuletõrje on vanema test tuletõrjedest ja temal on oma ruumikas seltsimaja aiaga ja pritsikuurid.

Kasutada on neil 3 käsipritsi ja üks mootorprits. 11. ja 12. oktoobril s. a. korraldatud kursustel näitas Kilingi-Nõmme tuletõrje oma head väljaõpet ja osavust töötades pritsidega. Niisamuti õnnestusid hästi võistlused kiire veeandmisel ja tulekustutamise manööver.

Tähtis on veel nimetada, et Kilingi-Nõmme tuletõrjel eraldi sisseseatud elektri signalisatsioon 24 kellaga, mis töötab elektri jõul ehk induktori abil.

Tuletõrjes valitseb kindel kord ja distsipliin, mida peamehe hra Rossmanni arvele tuleb kirjutada.

A. P.

Pärnu tuletõrje autoprits tehti töövõimeks.

Kas kuulmatu ulakus?

Pärnus oli 1. novembril, Riia uulitsal suurim tulekahju, kus töötas ka suur autoprits. Korruga see lakkas töötamast. Alul andis prits vett korralikult, kuid lisavoolikuid juure pannes ei tulnud enam vett.

Autoprits toimetati Seileri töökotta, et kindlaks teha, kus peitub viga. Pumba lahtivõtmisel, leiti et ühte pumba torru oli asetatud 29 kivi. Kui kivid kõrvaldati töötas prits jälle korralikult.

Kuidas kivid sattusid pumba torusse, on esialgu veel selgitamata.

Suure autopritsi töövõimeks tegemine on ajanud ärevile nii Pärnu tuletõrjujad kui kodanikud. Paistab nagu oleks kellegi poolt kuritegu toime pandud.

Valguta vabatahtlik tuletõrje ühing

pühitses 10. a. juubelit.

Pühapäeval, 26. oktoobril 1930. a. pühitses Valguta vabatahtlik tuletõrje ühing oma 10. a. juubelit.

Kell 12,30 oli oma seltsimaja juure komando ülesrivistatud, keda tervitas ja jubilaarile õnne soovis, selleks tähtsaks silmapilguks Tartust kohale sõitnud Üleriiklise Tuletõrje Liidu esitajana, Tartu lentsalga ülem härra Lätt.

reamees August Riisenberg'ile. Selle järele jagas komando peamees härra Hirsch 31 komando liikmele 10 a. teenistusaasta märgid välja.

Pärast paraadi vastuvõtmist Liidu esitaja poolt, korraldati, umbes ¼ klm. seltsimajast eemal tuletõrje häire.

Kella 3 paiku algas ühingu oma seltsimaja saalis, mis selleks puhuks

* * *

Valguta vabatahtliku tuletõrje ühingu praegune juhatus. Istuvad (vasakult paremale): M. Hirsch (peamees), E. Pallo (esimees) ja J. Muri. Seisavad: A. Märtson, J. Int ja J. Kõst.

* * *

Samas annetati Valguta seltskonna poolt ühinguale väärtuslik lipp, mille üleandis ühingu sanitaar jaoskonna liige proua Riisenberg, soovides jõudu ja edu ennastsalgavale tööle, millele vastas esimees härra Pallo lubades truuks jääda lipu pääl olevatele sõnadele „Jumalale auks — ligemale kasuks“.

Ev. Luteri kombe järele toomis lipu õnnistamist Rannu koguduse õpataja härra Vatter ja Ap. õgeusu kombe järele Tilga preester härra Bleive.

Lipu vardasse löödi naelu Liidu esitaja, Tartu vabataht. tuletõrje ühingu esitaja, naabri tuletõrje ühingute ja seltskondliste organisatsioonide poolt, millede koguarv ulatas 14-ni.

Lühikeses kõnes tuletas Liidu esitaja meele tuletõrje komando teeneid läinud aegadel ja jagas välja hoolsusmärgid herradele: esimees E. Pallo'le, kirjatoimetaja August Märtson'ile ja

nägusalt ja maitserikkalt dekoreeritud rohelisega, pidusöök, kutsutud võõras-tele.

Söögilauas ütles teretulemast pidulikele ja valgustas ühingu möödaläinud tegevust ühingu esimees. Südamlike tervitusi öeldi siin Liidu esitaja ja Tartu vabatahtliku tuletõrje ühingu esitaja poolt, missuguseid tervitusi tormiliste tänu ja kiiduavaldustega vastu võeti. Ka loeti ette Liidu juhatuse õnnesoov ühingu juubeli puhul, mis samuti väga suure vaimustuse osaliseks sai. Tervitusi öeldi veel paljude organisatsioonide poolt ja ülevas meeleolus olles uuendati vanu tutvusi ning seoti uusi sõprussidemeid.

Õhtul korraldati pidu, millest osavõtt oli elav.

Juubeli pidu õnnestus hästi ja tõi kahtlemata uut hoogu ja jõudu Valguta tuletõrje perre.

Tulekardetav restoraan.

Üks soomlane — nähtavasti tuletõrjuja — jutustab oma reisumuljeid naabririigi ilusast pealinnast (Tallinnast). Muuseum asuvasse restoraani (Küba'sse). Sissekäik suure saali, kuhu mahub 300 või rohkem inimest, läinud läbi kitsa tuulekapi ja mõlemad ukсед käisid muidugi lahti sissepoole. Suur saal olnud ilustatud kaskedega, mille lehed aga juba kuivanud. Saali lagi ja seinad olnud üleni ilustatud siidi paberiga ja laest rippunud alla suur hulk paberist laternaide. Seinad olnud kaetud veel mingi papiga ja värvilise paberiga, mille tagant helkinud mitmevärvilised elektrilambid. Soomlased arutanud omakeskis, et kui siin äkki tuli lahti läheb, kuidas siis küll 300 lõbusas tujus olevat inimest välja pääseks, sest peale kitsa sissekäigu näinud nad ainult veel ühe kitsa käigu kööki. Välimise ukse juures oli riiehoold, mis väljapääsemist veelgi takistas.

Samal ajal hakanudki ühest seinast paberi tagant paksu suistu väljaajama. Soomlased hüüdnud: „Näe ongi tulekahju käes.“ Mehed hüpanud juure

ja tõmmanud põlevad seinailustused maha. Suur saal olnud suitsu täis, kuid õnneks läinud korda tuld kustutada. Mingit paanikat pole juhtunud sel lihtsal põhjusel, et peale soomlaste seekord veel teisi inimesi pole olnud.

Selgunud et tuli hakanud ventilaa-tori mootori palavaks mineku läbi.

Soomlane seda juhtumist jutustades lõpetab et „kindel on, et ka meil Soomes sarnaseid söögisaale on. Samuti on kindel, et vastavad ametikohad ei pööra tähelepanu sellele asjaolule, kuhu poole lahtikäivad sarnaste avalikkude asutuste ja lõbustuspaikade ukсед. Ilustuseks tarvitatakse siidi paberist linte roose ja laternaide, mis otse kui loodud sütitus aineks.“

Oleme juba varemalt kirjutanud, (vaata Tuletõrje Teated nr. 2. 1930 a.) et paberit saalide ja restoraanide ilustamiseks ei tohiks tarvitada, ehk ehted peaks olema tulekindlast paberist. Samuti peaks linnavalitsused restoraanidele lubaandmise juures rohkem tähelepanu pöörama restoraani ruumide tulekardetavuse ja tulekaitse peale. Parem ettevaadata, kui pärast hoiata.

Vaivara tuletõrje ühing.

Omal ajal enne maailma sõda oli Vaivara tuletõrje ühing üks parematest tuletõrje ühingutest Virumaal.

Oli omal ilus seltsimaja Kannuka külas suure Narva maantee ääres ja ajakohased tulekustutamise abinõud. Maailma sõja ajal kutsuti suurem osa tuletõrjajatest sõjaväkke, majasse asusid elama vene sõjaväed ja selle järeldusel lagunes maja. Ühingu puudus võimalus maja korda seadida, ja lõpuks jagas ta teiste suvimajade saatust Virumaa rannal. Maja müüdi äravedamiseks sisemaale. Jäid järele maala ja tuletõrjeabinõud, mis praegu veel heas korras, kuid ühing näis tüdinud olevat, harjutusi viimasel ajal ei peetud, puudus korraldav käsi ja eestvedaja.

Nüüd on see pubkeaeg nähtavasti möödunud. Siseministeeriumi soovil korraldas tuletõrje instruktor Vaivara tuletõrjele 2 päevalise õppuse, millest osavõtmine oli üllatavalt hea. Uus juhatas töötab ühes vallavalitsusega energiliselt. Selgus, et meeskonnal on hea tahtmine töötada ligemise kasuks. Varsti peale seda kursust valiti uus peamees, kes oma tuletõrje ettevalmistuse saanud Paide tuletõrjes. Tehtud on tarvilised sisemised korraldused häire kohta ja teadaanded tuletõrje abinõude asukohtadest. Võib kindlasti loota, et Vaivara tuletõrje oma hea kuulsuse kohaselt edasi töötab. Selleks temale kõige paremat edu.

Allpool avaldame Vaivara tuletõrje korraldused, mis võiksid eeskujuks olla ka teistele tuletõrjetele. A. P.

Teadaanne.

Tulekahjust teatamiskohad ja alarmeerimise viis tulekahju korral Vaivara vallas.

(Vastuvõetud Vaivara v. volikogus 13.IX.30. a. pr. Nr. 3 p. IV all ja kinnitatud järelvalvekorras Viru maavalitsuse poolt 25.IX.30. a., Nr. 5191 all).

A. Tulekahjust teatamiskohad — alarmeerimiseks signaalpunktid.

1. Arokülas — Karl Tambi talus — signaalpasun.	13. Uue-Sõtke k. — Pauline Männiku t. — signaalpasun.
2. Kannuka k. — Ado Männiku talus — signaalpasun; telefon läheduses.	14. Uue-Sõtke k. — Paulus Elevandi t. — signaalpasun.
3. Kirikukülas — Vaivara kirik — kiriku kell; telefon olemas.	15. Vana-Sõtke k. — Joh. Kullama t. — signaalpasun.
4. Müdikülas — Rich. Parra talus — signaalpasun; telefon olemas.	16. Vana-Sõtke k. — Jaan Niglase t. — signaalpasun; telef. olemas.
5. Perjatsi k. — vallamajas — signaalpasun; telef. olemas.	17. Tüksamäe as. Arn. Eljase juures — signaalpasun; telef. olemas.
6. Perjatsi k. — Mart Promenti t. — signaalpasun, telefon olemas.	18. Tüksamäe rand. Isak Koddo juures signaalpasun; telef. olemas.
7. Perjatsi k. — Ed. Rätsepa t. — signaalpasun, telefon olemas.	19. Jaama k. Osk. Hendleri talus — signaalpasun.
8. Reidepõllul — Aug. Venderi talus — signaalpasun, telefon olemas.	20. Mõisa k. Lastekodus — suur kell; telefon olemas.
9. Sirgala k. — Madis Uustalu t. — signaalpasun.	21. Pimestiku k. Madis Kalda talus — signaalpasun.
10. Sillamäel. — Sillamäe mõis — signaalpasun, telef. olemas.	22. Undinurga k. Joh. Tarki juures — signaalpasun.
11. Soo külas — Joh. Pilli t. — signaalpasun.	
12. Uue-Sõtke k. — Venekirik. — kiriku kell.	

Märkus: Peale ülesloetute kuuluvad tulekahju teadaandmiskohtade, kuid mitte signaalpunktide, hulka kõik telefonide asukohad vallas.

B. Alarmeerimise viis tulekahju korral.

I. Tuletõrje tegevuspiirkonna jaotus.

- 1-ne jaoskond: Vana-Sõtke küla, Tüksamäe asundus, Müdiküla ja Mustanina.
- 2-ne jaosk: Kannuka küla, Uue-Sõtke küla ja Sillamäe.
- 3-as jaosk.: Perjatsi küla, Aruküla ja Pimestiku asundus.
- 4-as jaosk.: Vaivara asundus, Kiriku küla ja Liivaküla.
- 5-es jaosk.: Reidepõllu, Sirgala ja Metsküla.

II. Jaoskondade teadete- ja kogumispunktid juhuks, kui tulekahju koht teada ei ole.

- I. jaosk. — Böckleri kaupl. juures; teadete andja Ernst Böckler.
- II. jaosk. — Tarvit. ühisuse m. juures; teadet andja Johan Paukson.
- III. jaosk. — Vaivara Rahvamaja juures; teadeteandja Daniel Arovald.
- IV. jaosk. — surnuaia juures; teadeteandja Aleks. Mendes.
- V. jaosk. — August Venderi talu; teadeteandja August Vender.

III. S I G N A A L I D ja nende edasiandmine.

Signaali andmine sünnib kõigis jaoskondades ühtlaselt ja tulekahju kohale vastavalt, nimelt:

- Kui tulekahi 1. jaosk., siis signaal igas jaosk. ühekordne ■ ja paus jne.
"	"	2.	"	"	"	"	"	"	kahekordne ■ ■ paus jne.
"	"	3.	"	"	"	"	"	"	kolmekordne ■ ■ ■ paus jne.
"	"	4.	"	"	"	"	"	"	neljakordne ■ ■ ■ ■ paus jne.
"	"	5.	"	"	"	"	"	"	viiekordne ■ ■ ■ ■ ■ paus jne.

Teadaanne tuletõrje abinõude asukohtade kohta.

Vaivara vallas.

a) Käsipritsid:

1. Vana-Sõtke külas — Joh. Kullama talus — telefon läheduses.	4. Vaivara Lastekodus, telefon olemas.
2. Uue-Sõtke külas — Jaan Sebari talus — telefon olemas.	5. Sirgala külas — koolimaja vastas, metsavahi juures.
5. Perjatsi külas — J. Pressi talus, telefon olemas.	Hüdropult — Vaivara Rahvamajas.

b) Veevedamise vaadid:

1. Perjatsi külas — Aleks. Pormanni talus.	7. Vana-Sõtke k. — Jaan Niglase talus
2. Kiriku külas — Toomas Levo talus.	8. Uue-Sõtke k. — Jüri Viibergi talus
3. Vaivara as. — V. Raudsepa talus.	9. Perjatsi k. — Albert Annuse talus
4. Kannuka k. — Mart Orgo talus.	10. Sillamäe mõisas.
5. Tüksamäe as. — Jakob Kesküllil talus.	11. Pimestiku k. — R. Seppari talus.
6. Sirgala k. — metsavahi talus.	12. Vana-Sõtke k. — Karl Kullama talus.

Signaali andmine peab kestma tarviduse järgi ja kui korraldust ei ole lõpetamiseks, siis vähemalt 30 minutit.

Signaali andmine kirikukellade ja muude abinõudega peab vastama samadele nõuetele.

Kui tuli näha, kuid teada ei ole selle täpne asukoht ega ka jaoskond, siis — signaal umbkaudne ja kogumine otse tule sihhi.

Kui teada, millises jaoskonnas tuli, kuid tule asukoht teadmata ega ole näha ka tuld või suitsu, siis — kogumine signaalile vastava jaoskonna kogumispunkti.

IV. Kohustusi tulekahjust teadaandmise alal.

Tulekahjust märkaja ja igaüks, kellele see ülesandeks tehakse ükskõik kelle poolt, on kohustatud viibimata teatama lähemasse signaalpunkti (vaata eelpool signaalpunktide asukohad), kust alarmeritakse signaali andmisega.

Ühtlasi teatatakse kohal. politseikonstaablile ja lähemasse telefoni asukohta ja kui tulekahju asukoht üldse ehk kaugemale näha ei ole, siis ka oma jaoskonna teadete- ja kogumispunkti (vaata eelpool punktide asukohad).

Naabrisignaalkohad „signaali kuuldes“ on kohustatud seda edasi andma.

Isikud ja asutused, kellel telefon olemas, on kohustatud (ka omal algatusel)

telefonikeskjaamale tulekahjust teatama, kui võimalik, siis tulekahju täpne asukoht.

Keskjaam annab teate üle kõigile valla telefonipidajatele.

Telefonipidajad on kohustatud omakorda teate viibimata edasi andma kas lähemasse signaalpunkti, tuletõrjevahendite asukohta ehk lähemale tuletõrjajale.

Üldse kõik elanikud on kohustatud kaasa aitama tulekahjust kiiremaks teatamiseks. See kohustus lasub eeskätt külakümnikkudel, ilma korraldust ootamata.

V. Kohustusi tulekustutusest osavõtmise alal.

Tulekustutusest on tarbekorral kohustatud võtma osa kõik kodanikud 20—50 aasta vanuseni (Tuletõrje seaduse § 16)

Et tuld võita on kaks abinõu: kiire abi ja vee rohkus.

Seepärast ei tule ootama jääda tuletõrjajate ühes pritside veenõudega kohale jõudmist, vaid kõik lähemad elanikud on kohustatud tulekahjule ruttama nii ruttu kui võimalik, ä m b r i g a veega varustamiseks ja tule, kui see veel algusel, sumbutamiseks, sest ämber vett tulekahju algul on kasulikum kui hili-semad vaadi täied.

Talupidajad aga, kellele kohuseks tehtud tulekahjule ilmuda veevaadi — või tõrrega, on kohustatud seda tegema

ilma vähemagi viivitusega ja tingimata ilmuda veega täidetud vaadi või tõrrega, sest sagedasti puudub kohapeal vesi, kuna tuletõrje ei jõua tarvilisel määral vett muretseda. Teistel talu- ja majaomanikkudel samuti ilmuda tulekahjule viibimata ja neile eraldi allkirja vastu kohustuseks tehtud tulekustutusabinõudega.

Tulekahju kohal on elanikud kohustatud täitma tuletõrje komando juhatajate või nende äraolekul politsei ja vallavalitsuse esitaja korraldusi.

Veo- ja liikumisvahendite omanikud on kohustatud vastuvaidlematult andma veo- ja liikumisvahendeid tuletõrje

meeskonna ja tulekustutusabinõude veoks vallav. liikme, külakümniku ja politsei korraldusel ja tuletõrje komando juhatajate või nende abide nõudmisel (R. T. Nr. 91/92—25 a.)

Karistus: Kõik, kes ülesloetuid kohustusi ei täida, ehk viivitusega või üksikõikselt täidavad, langevad karistusele Rahuk. n. sd. §§ 29, 91, 96 või 97 järgi. Uleskutse! Kodanikud! kuigi teie tuletõrjujad ei ole, ärge jääge tulekahju puhul, kui see ka kaugemal on teie elukohast, üksikõikseks, vaid tõtate appi ligemise vara päästmiseks, sest homme võib teid sama õnnetus tabada.

Kõik ühe eest — üks kõigi eest!

Tartu tuletõrje sai uue mootorpritsi.

Tartu vabatahtlik tuletõrje on ühe mootorpritsi võrra jälle rikkam; oktoobrikuu lõpul võeti Austriast, Rosenbaueri vabrikust tellitud uus mootorprits vastu. Pritsi vastuvõtmist toimetas selleks valitud suurem komisjon. Pritsi töötamine oli päris üllatav: 1000 liitrilise veepaagi täitmiseks ei kulunud üle ühe minuti. Kolme voolikuga veeandmisel ulatas iga veejuga kuni 75 meetri kõrguseni ja 40 meetri kaugusele. Kuni 1 kilomeetri peale suudab prits vett anda 300 liitrit minutis. Selgub, et selle pritsi valmistamise juures on silmas peetud kõik uuema aja tehnilised paremused. Prits maksab 2910 krooni.

Uue mootorpritsi ülesandeks on veeandmine kaugel maa peale. Prits jääb veemuretsejate jaoks jaoskonna käsutada, kes pritsi autol kaasa viib ja seega kiiresti saab anda abi. Tartu vabatahtlikul tuletõrjel on seega nüüd juba kolm mootorpritsi, mis tarbekorral 10 tugeva veejoaga võivad töötada. Peale selle on tuletõrjel ja lendsalgal 3 suurt autopritsi ja 8 käsipritsi, mis 22 veejoaga võib tulele astuda vastu.

Uue mootorpritsi suurem paremus seisab ka selles, et tema kaal on 180 kg. mis võimaldab pritsi kerge vaevaga ühest kohast teise viia.

Tuletõrje abinõusid

müüakse

Tartus, Vana uul nr. 1

hrra A. Reinkordti äris.

Jaani Essensoni pudu- ja pesukaupluses

Narvas, Joala tän. nr. 26

on saadaval:

tuletõrje mütsi emblemid

märgid, nööbid ja muud vähemad
asjad. Seal võetakse ka tellimisi
vastu tuletõrjajate varustuse peale.

Tuletõrje tarbeid Liidu hindadega

saadaval

Pärnus, K. Lorenz'i äris

Rüütli tän. nr. 41. Telefon 31.

Üleriiklise Tuletõrjeliidu väljaandel on ilmunud ja saadaval
Liidu laos Tallinnas, Pikk tän. nr. 43.

Tuletõrjuja käsiraamat

Koostanud A. Pirker.

415 lhk. Hind 125 senti, postiga 140 ja
lunamaksuga 160 senti.

Tähelepanuks

tuletõrje ühingutele.

Käsipritse

mitmesuguses suuruses on alati saada
Liidu laos, Tallinnas, Pikk tän. nr. 43

hinnaga

Kr. 400.— ja 500.—

Voolikud tulevad eraldi muret-
seda, neid pritsiga kaasa ei anta.

